

POSTANOWIENIE

Dnia 30 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Joanna Misztal-Konecka

w sprawie z powództwa S. spółki akcyjnej w W.
przeciwko H. C. i B. C.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 grudnia 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanych
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 4 września 2020 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odrzuca skargę kasacyjną co do punktu 1 zaskarżonego orzeczenia;**
- 2. przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w pozostałym zakresie.**

UZASADNIENIE

rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 1 postanowienia z 30 grudnia 2021 r.

1. Wyrokiem z 4 września 2020 r. Sąd Apelacyjny w (...), w sprawie z powództwa S. S.A. w W. przeciwko H. C. i B. C. o zapłatę, na skutek apelacji pozwanych od wyroku Sądu Okręgowego w Ś. z 31 października 2018 r., sprostował z urzędu sygnaturę akt zawartą w zaskarżonym wyroku przez zastąpienie sygnatury „I C (...)” sygnaturą „I C (...)” (pkt 1), oddalił obie apelacje (pkt 2) oraz orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego (pkt 3).

2. Od orzeczenia Sądu Apelacyjnego skargę kasacyjną wywiedli pozwani, wskazując, że zaskarżają je w całości. Powołali się na naruszenie art. 531 § 1 K.s.h., art. 5 K.c., art. 327¹ § 1 pkt 1 i 2 w zw. z art. 391 § 1 K.p.c., art. 531 § 2¹ w zw. z art. 529 § 1 pkt 4 K.s.h., art. 243¹ w zw. z art. 245 K.p.c. w zw. z art. 533 § 1 K.s.h. w zw. z art. 78 § 1 K.c., art. 378 § 1 K.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

3. Skarga kasacyjna pozwanych skierowana została także przeciwko rozstrzygnięciu o sprostowaniu oczywistej omyłki w zaskarżonym apelacją orzeczeniu Sądu Okręgowego. Sprostowana przez Sąd Apelacyjny omyłka na charakter oczywistej i odnosi się do prawidłowego oznaczenia sygnatury sprawy (art. 350 § 1 K.p.c.). Orzeczenie sądu drugiej instancji wydane w oparciu o art. 350 § 1 i 3 K.p.c. nie należy do orzeczeń merytorycznych, kończących postępowanie w sprawie, więc nie może być zaskarżone skargą kasacyjną (postanowienia Sądu Najwyższego: z 26 sierpnia 1998 r., II CZ 70/98; z 9 grudnia 1998 r., II CZ 143/98; z 27 stycznia 1999 r., II CZ 158/98; z 26 maja 1999 r., III CZ 34/99; z 13 czerwca 2013 r., V CZ 28/13; z 26 września 2019 r., I CSK 228/19).

Jedynie w przypadku, w którym z naruszeniem art. 350 § 1 K.p.c., sąd drugiej instancji wydał orzeczenie o sprostowaniu, będące w istocie rozstrzygnięciem co do *meritum* sprawy, przy czym nastąpiło to w sprawie, w której skarga kasacyjna jest dopuszczalna, można wnieść od takiego orzeczenia przysługujący na zasadach ogólnych środek zaskarżenia od orzeczenia merytorycznego (wyroku) sądu drugiej instancji w postaci skargi kasacyjnej (wyrok Sądu Najwyższego z 4 listopada 2010 r., IV CSK 188/10, OSNC 2011/7-8/86; wyrok Sądu Najwyższego z 17 czerwca 2014 r., I CSK 422/13; postanowienie Sądu Najwyższego z 19 stycznia 2018 r., I CSK 176/17; postanowienie Sądu Najwyższego z 21 marca 2019 r., I CSK 488/18). Taka jednak sytuacja w niniejszej sprawie nie występuje, stąd też Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 K.p.c. odrzucił skargę kasacyjną w zakresie zaskarżenia rozstrzygnięcia zawartego w punkcie pierwszym wyroku Sądu Apelacyjnego.

